

L'ASSOCIACIÓ CATALANA PER A LA INTEGRACIÓ DEL CEC (ACIC), apunts per a un balanç de 20 anys de lluita per a la integració

Va ser a la tardor de 1991 quan un grup de cecs catalans vinculats amb una organització política interna de l'ONCE, van considerar viable i interessant dur a terme una de les línies de treball d'aquesta organització que consistia en constituir associacions per plantejar temes relacionats amb la nostra integració social davant les administracions públiques i davant la societat.

En pocs mesos, l'Associació Catalana per a la Integració del Cec va prendre forma legal -el registre oficial és de juny de 1992- i es va constituir com una entitat que, des de la modèstia, volia incidir en aquells temes que, segons el nostre parer, eren més rellevants en la lluita per la integració. La incorporació de diverses persones va modelar els objectius i el funcionament d'una associació que naixia amb la voluntat de defensar una idea bàsica però que sovint sembla utòpica: les persones cegues o amb deficiència visual greu som ciutadans com qualsevol altre i, en conseqüència, volem que les administracions, les entitats prestadores de serveis, els mitjans de comunicació, etc., actuïn segons aquesta premissa.

Els grans eixos en què es va concretar la nostra actuació -i que s'han mantingut fins avui amb certes variacions necessàries- són bàsicament cinc: accessibilitat a l'entorn i al transport, accés a la informació i a la cultura, integració laboral, promoció del Braille, i elaboració d'una publicació anual com a òrgan oficial que recull el treball realitzat i les nostres reflexions i debats.

Des de ben al principi, l'ACIC es convertí

en un lloc de trobada d'experiències, de trajectòries personals, d'inquietuds, que ofería la base necessària per elaborar propostes realistes i serioses. Parafraçant Gil de Biedma, podem dir que cadascun de nosaltres portava la seva història, la seva vida, les seves inquietuds, el seu camp, la seva distància, i de tot això van brollar idees, propostes i estratègies que han definit una trajectòria de lluita constant que ja dura vint anys.

Dos elements més van determinar la base genètica d'aquesta associació ja des dels seus inicis: el caràcter assembleari del funcionament i l'organització interna i la circumscripció a l'àmbit català com a marc d'actuació. Apuntarem aquí una petita selecció de les nostres actuacions, per tal de dibuixar el perfil del nostre paisatge. En l'àmbit de l'accessibilitat urbanística i al transport, podem esmentar les diferents denúncies d'inaccessibilitat d'estacions de RENFE i de les seves màquines expenedores de bitllets, la implantació de megafonia en les andanes dels FGC, la demanda i avaluació d'encaminaments en estacions i en la via pública, la lluita encara no acabada per aconseguir que els autobusos de Barcelona disposin d'una megafonia adequada, etc.

En l'àmbit d'accés a la informació i a la cultura cal destacar l'elaboració d'un document marc l'any 2000 que, amb el títol "Per una cultura a l'abast de Tothom", ens ha estat molt útil per reivindicar i col·laborar en la promoció de l'accés a la cultura davant les administracions i per introduir reformes en els textos legisla-

tius -especialment el Codi d'Accessibilitat-. A partir d'aquest document vam elaborar l'any 2007 el nostre primer documental que, amb el mateix títol, constitueix un dels nostres grans productes de divulgació.

En l'àmbit de la integració laboral, el nostre treball s'ha concretat, per una banda, en la divulgació d'experiències i en la seva visibilització per demostrar la possibilitat de la integració laboral de les persones cegues.

En aquest sentit, hem publicat a la nostra revista "El Setè Punt" -de la qual ja n'hem publicat 15 números- diverses entrevistes a persones que estan desenvolupant activitats professionals en àmbits diferents i també vam organitzar les I Jornades d'Integració Laboral a Sant Feliu de Llobregat el desembre de 2008. D'aquesta jornada en va sortir un document i el projecte d'elaborar un segon documental que finalment es va presentar l'any 2008 sota el títol "Feina i ceguesa: igualtat d'Oportunitats (la Integració laboral de les persones Cegues a Catalunya)". Dins de l'àmbit laboral, també hem treballat per modificar les limitacions legals absurdes que impedi- en a les persones cegues concórrer a les oposicions a la Generalitat. La lluita per abolir el certificat de capacitació professional que se'ns exigeix com a requisit -o reduir al màxim els seus efectes sovint molt nocius- ha estat i està encara present en el nostre treball.

Pel que fa a la promoció del braille destaquem la demanda de la seva utilitza-

associació

ció en medicaments, productes bàsics o perillosos, fullets informatius, guies de transport públic, etc. Destaca l'elaboració de la nostra maleta pedagògica "Co-neixem el Braille" que consisteix en un conjunt de recursos i materials -virtuals i físics- que constitueix una eina eficaç per divulgar el funcionament i les aplicacions del Braille en la nostra vida. La maleta ja ha començat a córrer per escoles i centres d'educació no formal.

Mereix un punt especial la lluita i la consecució del vot secret i accessible, la qual s'havia plantejat des dels inicis del camí de l'ACIC sense trobar-hi solució. Fou la iniciativa personal de José Ángel Carrey la que l'any 2004 va permetre reprendre el tema, essent recolzada per l'ACIC en la dura tasca d'aconseguir la reforma de la llei electoral per possibilitar, des de les eleccions del 9 de març de 2008, que les persones cegues puguem votar de manera autònoma i secreta. Queda pendent l'accessibilitat a les eleccions municipals en les quals, per manca

de voluntat política del Govern central, el dret encara no es garanteix.

Aquest breu esbós d'actuacions és la punta de l'iceberg d'un treball col·lectiu, a cops dur, que comprèn hores de dedicació, sempre de caràcter voluntari.

Conclouré amb una reflexió que ens fem sovint tots els qui treballem a l'ACIC, cadascú des de les seves possibilitats: l'existència de l'ACIC té molt de sentit ja que ocupa un lloc lògicament modest però necessari en el camp de les entitats del sector de la discapacitat a Catalunya. Aquella raó de ser que fa vint anys ens va fer néixer com a entitat -la necessitat que un grup de persones cegues plantejgin reflexions i propostes que millorin la nostra integració social com a ciutadans, sense pal·liatius ni lligams, - és una realitat indiscutible i imprescindible ja que la discapacitat està poc present en les agendes dels qui decideixen. Aquesta constatació ens dóna alè per seguir en la nostra lluita, encara que potser massa

sovint els vents no bufen a favor de la integració de les persones amb discapacitat. Amb esperit crític i constructiu, sempre realista però sense renunciar a drets bàsics, seguim construint la nostra trajectòria.

Gener de 2013

Joan Heras

Membre de l'Associació Catalana per a la Integració del Cec (ACIC)

Nota:

Us recomanem que tingueu present tan la revista com els dos documentals. Els podeu trobar i son accessibles des de la web de l'Associació.

www.webacic.cat
acic@webacic.ca